

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Тутракан, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Огнян К. Маладжиков

при участието на секретаря Светлана Н. Генчева Гвоздейкова като разгледа докладваното от Огнян К. Маладжиков Гражданско дело № 20223430100302 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по редовна и допустима молба с вх.№ 2836/13.07.2022 г. от Б. С. А. с ЕГН ***** против С. С. И. с ЕГН ***** , с която е поискано от съда да се произнесе по чл. 127, ал. 2 от Семейния кодекс относно родителските права, местоживеенето, режима на лични отношения и издръжката на детето С. С. С. с ЕГН ***** , чиито родители са страните по делото.

Майката твърди, че с бащата на детето не живеят заедно, тя живее в България, а той в чужбина, постепенно започнал да се обажда все по-рядко, не се интересува от детето, не изпраща пари и по никакъв начин не подпомага отглеждането му. Ищецът по иска за издръжка (детето С.) твърди и претендира, че ответникът има доходи, които не биха го затруднили да плаща по 250 лева на месец, до 5-то число на месеца, за който се отнася, ведно със законната лихва при просрочие. Предявява иск за издръжка за минало време – по 250 лева/месец, за една година назад от датата на завеждане на исковата молба, заедно със законната лихва. По молбата за спорна съдебна администрация на гражданските отношения във връзка с родителската отговорност, майката иска родителските права да бъдат присъдени за упражняване от нея; иска да се определи местоживеенето на детето при нея; предлага да се определи режим на лични отношения между бащата и детето, когато ответникът пребивава в България, по 4 часа на ден, до 4 дни в седмицата, в нейно присъствие. Претендира разноски по делото, заедно с

лихвата от датата, на която са направени.

Ответникът, въпреки личното връчване на исковата молба и разпореждането по чл. 131 ГПК, не депозира отговор.

Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Тютракан е изготвила социален доклад, според който основни грижите за С. С. полагат майката Б. А. и бабата по майчина линия Б. М., като детето се отглежда в ***, осигурено му е всичко необходимо, посещава детска градина и средата не крие рискове за физическото и психическото му развитие.

С определението по чл. 140 от ГПК съдът задължи страните да се явят лично в откритото съдебно заседание. С. И. не се явява. Б. А. се явява с процесуалния си представител, поддържа исковата молба., По своевременно направено искане е допуснато увеличаване на иска за издръжка за бъдеще време от 250 лева на месец на 400 лева на месец.

Въз основа на доказателствата и закона съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Квалификацията на исковете е по чл. 127, ал. 2 и чл. 149 от Семейния кодекс. Според тези нормативни текстове, ако родителите, които нямат сключен граждански брак и не живеят заедно, не постигнат споразумение за местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, спорът се решава от районния съд съгласно чл. 59, 142, 143 и 144 СК. Издръжка за минало време може да се търси най-много за една година преди предявяването на иска.

Критериите, които следва да се вземат предвид от съда, при постановяване на решението за родителската отговорност, са изложени неизчерпателно в чл. 59, ал. 4 СК, ППВС № 1/1974 и параграф 1, т. 5 от ДР към ЗЗДт, и те са: възпитателски и морални качества на родителите; умения за подпомагане подготовката на детето за придобиване на знания, трудови навици и др.; полаганите до момента грижи и отношение към детето; желанието на родителите; привързаността, желанията и чувствата на детето към тях; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; възможността за помощ от трети лица – близки на родителите; социалното обкръжение и материалните възможности; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата.

Б. А. обяснява пред съда, че детето С. е на *** и не се вижда с баща си, а комуникацията помежду им е само по телефона, и то отскоро. Според нея, причината за проявения интерес към детето от страна на ответника е в заведеното дело. Казва, че в момента той е в ***, повечето време е там, защото там работи. Издръжка не е плащал до 01.11.2022 г., когато изпратил 140 евро. Това е първото му плащане изобщо, а в деня преди заседанието е изпратил още 140 евро. Разказва, че когато се родило детето, живели тримата заедно като семейство най-много 2 месеца. Откакто е заминал, той си идва в

България веднъж годишно, по Нова година, но не идвал да си види детето. Тя го е подканяла да дава издръжка, но ответникът отказвал. Досега не ѝ е казал, че има желание да си вижда детето. Казал ѝ, че си е намерил жена и я посъветвал и тя да си „хване“ мъж, понеже била млада.

Свидетелят А. – дядо по майчина линия на детето С., дава показания, че ответникът от две години е в ***, някъде от 2019 г. – 2020 г. и въобще не се е грижил за детето си. Често пъти го е съветвал да е по-отговорен, но без резултат. В *** ответникът работи в сектора на строителството, но вече трета година не е плащал издръжка и с нищо не помага на детето и майка му. С. приказва, обаче не познава баща си. Напоследък от един-два месеца започнал да се обаждат по телефона. Откакто се вижда с детето по телефона, то вече започнало да пита за баща си, да свиква с него, иначе преди това въобще не го е познавало. Дава пример как миналата година за Нова година бащата дошъл с намерение да си види детето, свидетелят го е приел в дома си, обаче ответникът не си вдигнал главата да погледне Севил; а то, детето, стояло на една страна и не го поглеждало, не знаело, че е баща му. Свидетелят А. потвърждава за наскоро изпратените от С. И. 140 евро, като това е било месец преди заседанието, и още веднъж в деня преди съдебното заседание пак е изпратил 140 евро. Според свидетеля плащането е в отговор на заведеното дело.

Съдът приема за достоверни обясненията на Б. А. и свидетелските показания на нейния баща, тъй като са последователни, логични, вътрешно непротиворечиви и взаимно кореспондиращи си.

Предвид пасивното процесуално поведение на бащата, доказващо липсата на желание от негова страна да му бъдат присъдени за упражняване родителските права, и съобразявайки положителните констатации в социалния доклад за майката и нейния родителски капацитет, нейното желание и че тя се е грижила и продължава да се грижи за детето, съдът намира, че на нея следва да присъди упражняването на родителските права върху С. С. С..

Адресът на детето следва да е при майката.

Режимът на лични отношения с бащата следва да е както е предложен с исковата молба: по 4 часа на ден до 4 дни в седмицата, в присъствието на майката. Причината за този режим е, че детето на практика не познава баща си, който факт се доказва с показанията на неговия дядо свид. А. Ответникът живее и работи в чужбина и въпреки признанието на майката, че напоследък комуникацията между детето и баща му се води редовно по месинджъра, съдът не намира основания да присъди по-разширен режим, след като и този трудно би се изпълнил.

Член 142, ал. 2 от СК вменява безусловно задължение на родителя да заплаща на децата си месечна издръжка една четвърт от размера на минималната работна заплата. Размерът ѝ е определен с Постановление № 37 от 24 март 2022 г. за определяне размера на минималната работна заплата за

страната и същият е 710 лева към момента на приключване на съдебното дирене. Последното налага извода, че минималният размер на издръжката по чл. 142, ал. 2 от СК е 177,50 лева.

Тъй като нито в закона, нито в съдебната практика се открива методика за изчисляването на издръжката, когато същата се претендира в по-висок размер от минималния по чл. 142, ал. 2 от СК, съдът следва да определи същата по своя преценка за всеки конкретен случай. Правилното прилагане на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, във вр. с чл. 143, ал. 1 от СК налага да бъде определен конкретен размер на издръжката според нуждите на детето, след това да бъде определен дялът на дължащия издръжката родител от така определената сума и този дял да бъде съотнесен към възможностите му да я осигури.

За определянето на ежемесечните нужди на детето следва да бъдат съобразени етапите в неговото развитие, които са залегнали в основата на чл. 49, ал. 2 от ППЗЗДет. Условно могат да бъдат открити следните стадии на развитие: бебешка (0 - 3 г.), предучилищна (4 - 6 г.), училищна (7 - 13 г.), юношеска възраст (14 - 17 г.). Със всеки следващ стадий потребностите на детето нарастват, а оттам и необходимостта от средствата за задоволяването на тези нужди, което налага определянето на базисен размер на разходите за издръжката за всеки един от тези етапи, към който впоследствие да бъдат добавени разходите за задоволяването на специалните образователни, медицински или други потребности на детето.

Съдът приема, че минималният размер на издръжката по чл. 142, ал. 2 от СК следва да удовлетворява нуждите на дете с най-малко потребности, а именно дете в бебешка възраст. Вземайки предвид нормативно определения към момента минимален размер от 177,50 лева и отчитайки факта, че и родителят, недължащ издръжка, следва също да участва в осигуряването на средства за задоволяването на нуждите на детето, макар и в по-малка степен, то средствата за задоволяване на нуждите на дете в бебешка възраст (0-3 г.) следва да бъдат определени на общо 266,25 лева ($177,50 \times 1,5$). На тази база, с оглед нарастването на потребностите на детето с преминаване в следващите етапи от развитието му, **за дете в предучилищна възраст (4-6 г.) тази сума следва да бъде завишена на 355,00 лева**, съответно за дете в ученическа възраст (7-13 г.) – на 443,75 лева, а за такова в юношеска възраст (14-17 г.) – на 532,50 лева.

По отношение на разпределението на тежестта на издръжката между родителите на детето в т. 7 на ППВС № 5/16.11.1970 г. изрично е посочено, че грижите, които родителят при когото живеят децата, полага, следва да бъдат отчетени при разпределението, като същия участва с по-малък паричен дял в издръжката. Съобразявайки наложилата се съдебна практика, както и разпоредбата на чл. 21 от СК, който закрепва презумпцията за равен принос на съпруга, който е участвал в натрупването на семейното имущество, полагайки грижи за децата, съда намира за справедливо разпределение на

средствата за издръжката на дете в съотношение 2:1 в полза на съпруга, който полага непосредствено грижи за децата. Това съотношение може да бъде изменено, първо, **при значителна разлика между доходите на родителите и/или, второ, при други обстоятелства.**

В съответствие с гореизложеното при изчисляване на нуждите на детето Севил (4 г.) от издръжка, като за задоволяване на ежемесечните нуждите на дете в предучилищна възраст, съдът е определил сумата от 355 лева на месец. Съдът отчита, че бащата дълго време е бил дезинтересиран от сина си и на практика не показва, че за в бъдеще ще присъства в живота му физически, вместо само виртуално. Разбира се, важно е детето да знае, че има баща, който е жив и здрав, и че са започнали да се виждат редовно по месинджъра, но по отношение на ежедневното обгрижване бащата на практика е постоянно отсъстващ. Ето защо обичайното съотношение 2:1 за издръжката, която трябва да понесат двамата родители, в случая е неприложима поради крайната си несправедливост, тъй като 100% от времето и вниманието за отглеждането на детето се падат в тежест на майката. Вместо това съдът приема за справедлив критерий минималния размер на наследствената пенсия за дете при един починал родител (осиновител), а именно 350 лева на месец – определен по реда на чл. 81, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 70, ал. 12 КСО във вр. чл. 10, т. 2 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване – в сила от 01.01.2022 г., Обн. ДВ. бр.18 от 4 Март 2022г., изм. ДВ. бр.51 от 1 Юли 2022г., доп. ДВ. бр.62 от 5 Август 2022г. Съдът взема предвид този показател, защото, след като законодателният орган е преценил, че 350 лева е минимумът, който следва да получава едно дете като заместващ доход за един починал родител, то именно в този размер следва да е издръжката, дължима от жив родител, който не присъства в живота на детето си.

Служебно направените справки в имотния и търговския регистър и в регистъра за осигурителния доход не разкриват ответникът да има някакво имущество или доходи в България, но като работещ в Германия – страна, известна с най-развитата икономика в Европейския съюз, със сигурност е във възможностите му на работник от строителството да осигури 179 евро на месец (350 лева) за своето дете, имайки предвид общоизвестните в интернет обяви за работа, според които за несложна и неквалифицирана работа в този бранш най-ниските ставки, тези в „по-бедните“, източни провинции на Германия, са по 12,85 евро/час бруто. Тоест, за два-два и половина стандартни работни дни от 8 часа на ден г-н И. е в състояние да осигури средствата за дължимата издръжка на сина си от 350 лева на месец. Доказва го фактът, че в рамките на осем дни – на 01.11.2022 и 08.11.2022 г., е изпратил общо 280 евро на майката на детето.

Тя, от своя страна, е с изключително ниски доходи. За нея също не се откриват доказателства да има някакво недвижимо имущество. За шест месеца от май до октомври 2022 г. има осигурителен доход само за юни, за три работни дни – общо 96,82 лева.

Горното налага извода, че е налице както значителна разлика между доходите на родителите, така и други обстоятелства, налагащи искът за издръжка за бъдеще време, от 11.07.2022 г., когато е подадена исковата молба, насетне да се прецени като основателен до размера от 350 лева на месец и неоснователен за разликата до 400 лева.

Искът за издръжка за минало време, за една година назад от подаване на исковата молба, т.е. за периода 11.07.2021-10.07.2022 г., следва да е съобразен със същия критерий: размера на наследствената пенсия при един починал родител, която се определя по реда на чл. 81, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 70, ал. 12 КСО във вр. чл. 10, т. 2 от Законите за бюджета на държавното обществено осигуряване, действали през исковия период, според който ред от 11.07.2021 до 24.12.2021 г. сумата е 225 лева, а от 25.12.2022 насетне, размерът е по-висок от 250 лева. Така, за първите пет месеца от издръжката за минало време следва да се вземе величината 225 лева, което прави 1125 лева, а за следващите 7 месеца по 250 лева/м, или 1750 лева, общо 2875 лева за целия период 11.07.2021-10.07.2022 г., като за разликата до 3000 лева искът по чл. 149 от СК е неоснователен.

По разноските

Б. А. е направила разноски от 25 лева за държавна такса по молбата за спорна съдебна администрация на гражданските отношения и 1000 лева за адвокатския хонорар.

По молбата за спорна съдебна администрация държавната такса от 25 лева следва да се подели поравно между страните.

По иска за издръжката ответникът дължи сторените от Б. А. разноски за адвокат в съотношение на уважената част от иска спрямо претендираната. Цената на иска за бъдеще време се изчислява за тригодишните платежи (чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК) и е общо 14400 лева (36 месеца по 400 лева), а е уважен за 12600 лева (36 м. X 350 лв); за минало време искът е за 3000 лева, а е уважен за 2875 лева. Съотношението е 15475 (12600 + 2875) към 17400 (14400+3000), от което следва, че ответникът дължи 889,37 лева за адвокатския хонорар + 12,50 лева за държавната такса по молбата за спорната администрация, общо 901,87 лева.

Отделно, ответникът И. дължи държавна такса от 4% върху уважената част от исковете за издръжка (15475 лева), което прави 619 лева.

Водим от гореизложеното, Тутраканският районен съд

РЕШИ:

ПРИСЪЖДА упражняването на родителските права по отношение на детето С.л С. С. с ЕГН ***** на майката Б. С. А. с ЕГН *****, като определя местоживееенето на детето при нея на адрес: ***

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата С. С. И. с ЕГН ***** с детето С. С. С. с ЕГН ***** по 4 часа на ден до 4 дни в седмицата, в присъствието на майката.

ОСЪЖДА С. С. И. с ЕГН ***** да плаща, считано от 11.07.2022 г., ежемесечна издръжка на детето С. С. С. с ЕГН *****, по сметка на неговата майка Б. С. А. с ЕГН ***** с IBAN ***, в размер на 350 лева (триста и петдесет лева), с падеж 5-о число на месеца, за който се отнася издръжката, ведно със законната лихва при просрочие, и

ОТХВЪРЛЯ иска за текуща издръжка над присъдения размер от 350 лева на месец до претендирания от 400 лева на месец.

ОСЪЖДА С. С. И. с ЕГН ***** да плати, издръжка за минало време на детето С. С. С. с ЕГН *****, по сметка на неговата майка Б. С. А. с ЕГН ***** с IBAN ***, за периода от 11.07.2021 г. до 10.07.2022 г. в размер на 2875 лева (две хиляди осемстотин седемдесет и пет лева) и

ОТХВЪРЛЯ иска за издръжка за минало време над присъдения размер до претендирания от 3000 лева.

ДОПУСКА предварително изпълнение на задълженията за издръжка.

ОСЪЖДА С. С. И. с ЕГН ***** да плати на Б. С. А. с ЕГН ***** по сметка с IBAN *** сторените разноси по гр.д.№ 302/2022 на ТнРС в размер на 901,87 лева (деветстотин и един лева и осемдесет и седем стотинки).

ОСЪЖДА С. С. И. с ЕГН ***** да плати 619 лева (шестстотин и деветнадесет лева) по сметката на РС Тутракан с IBAN *** държавна такса върху задължението за текуща издръжка и за минало време.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд Силистра.

Препис от решението да се връчи на страните. На ДСП-Тутракан да се връчи по електронен път.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____